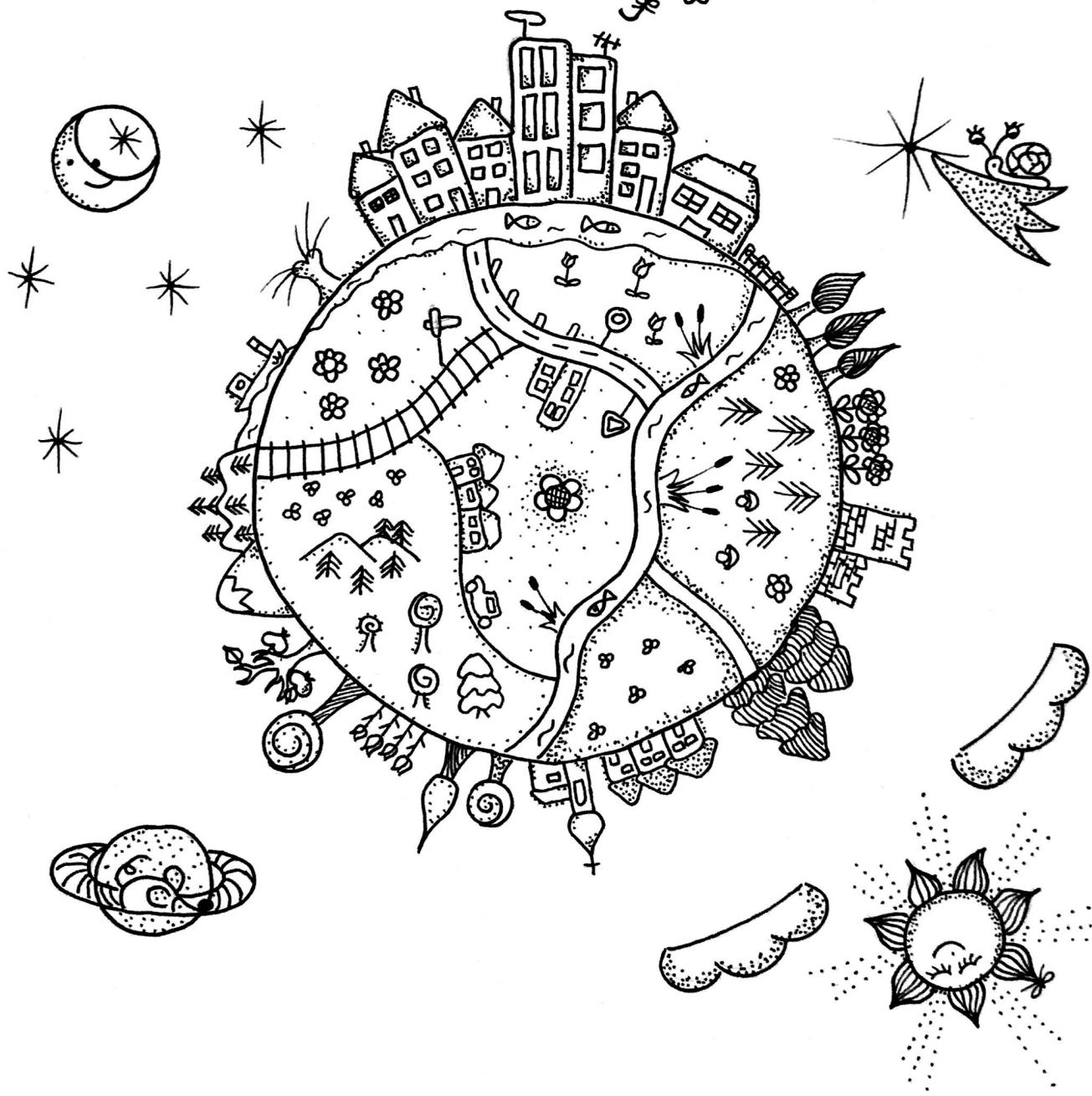
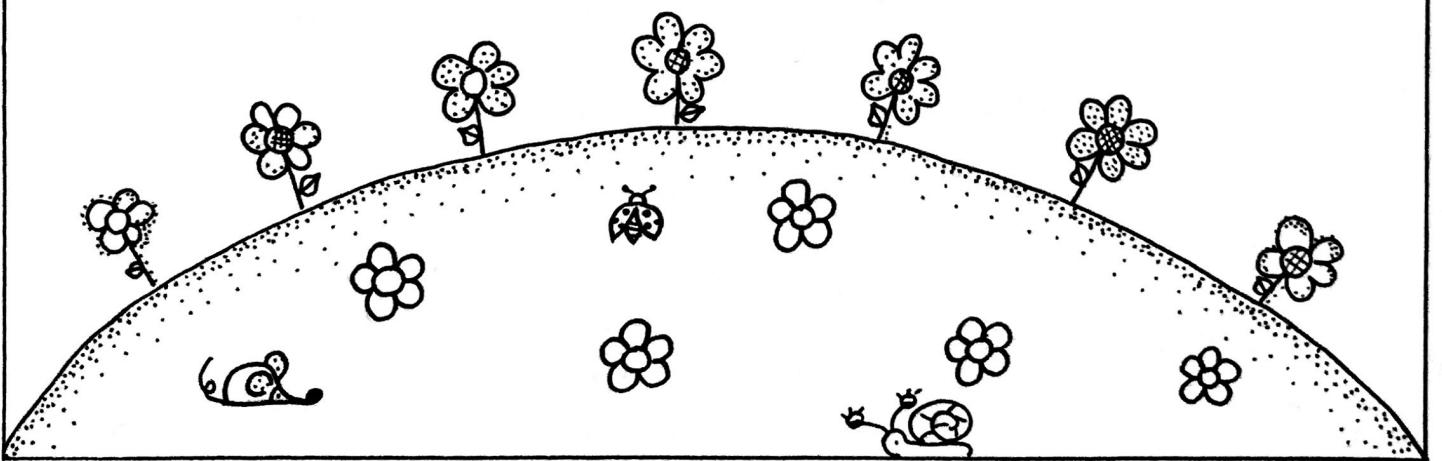
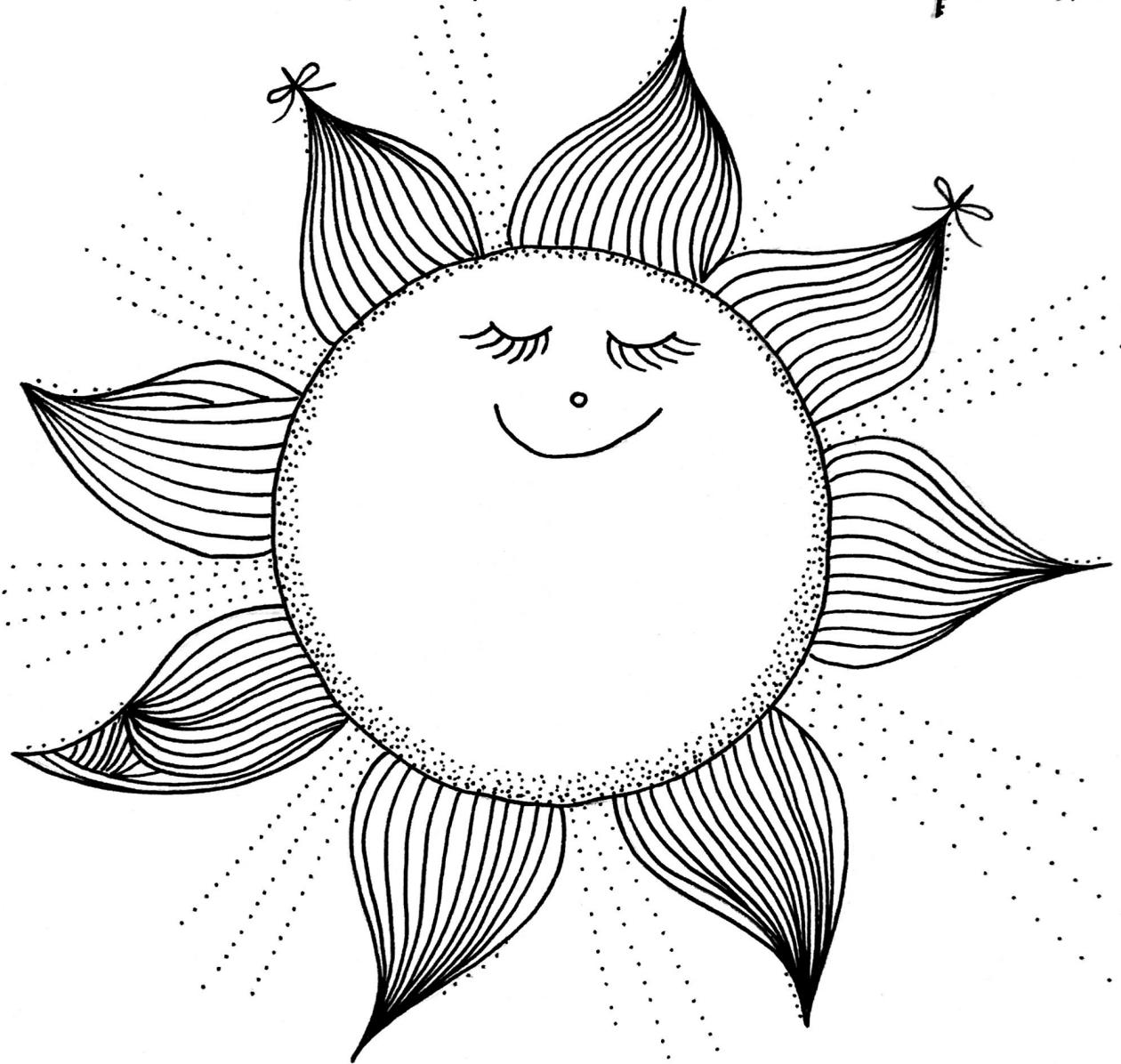

Byl jednou
jeden svět. Byl
veliký, kulatý
a barevný.

Barevný byl díky
sluníčku, které mu
dávalo světlo a teplo

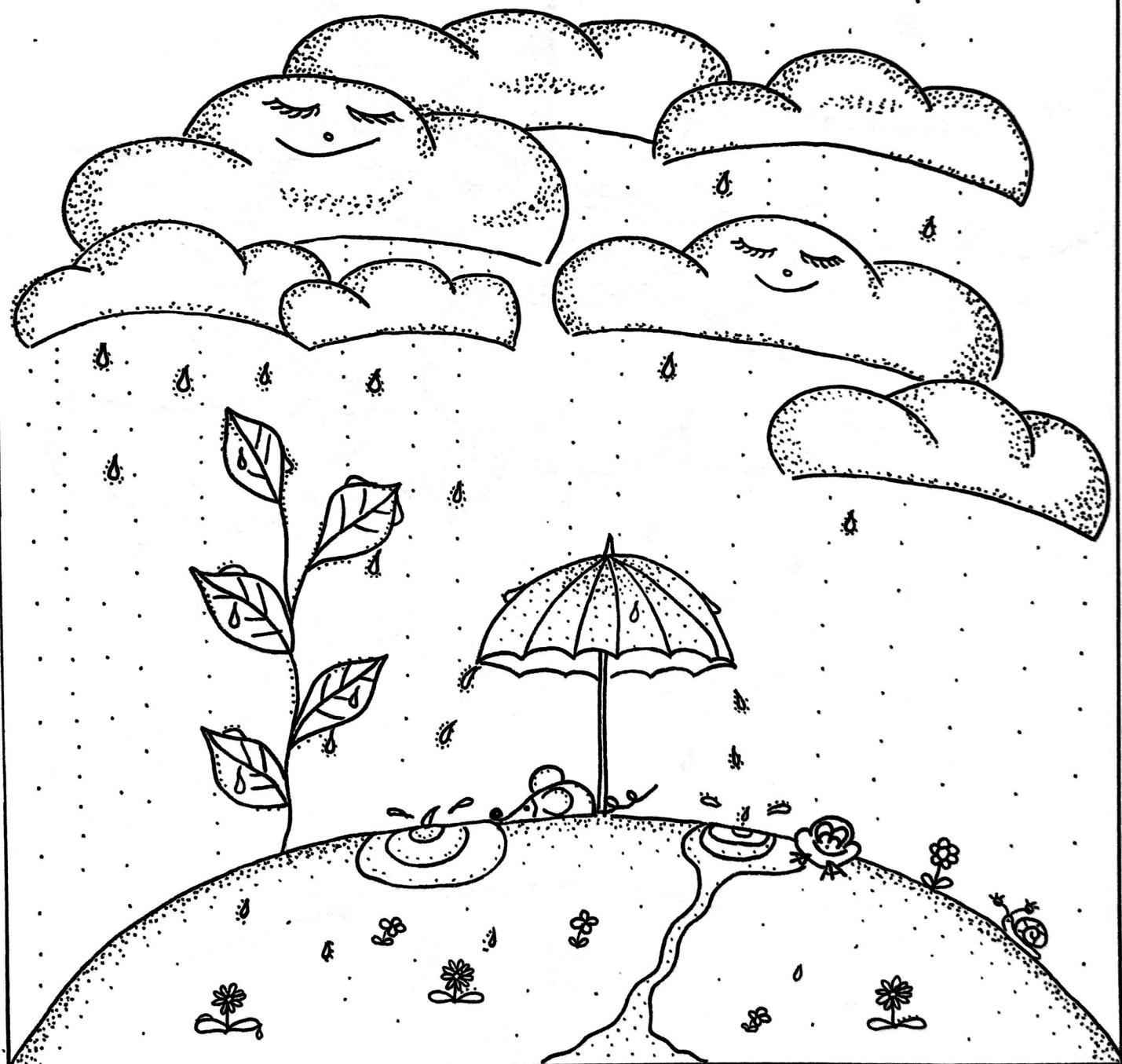

A

díky mrákum,

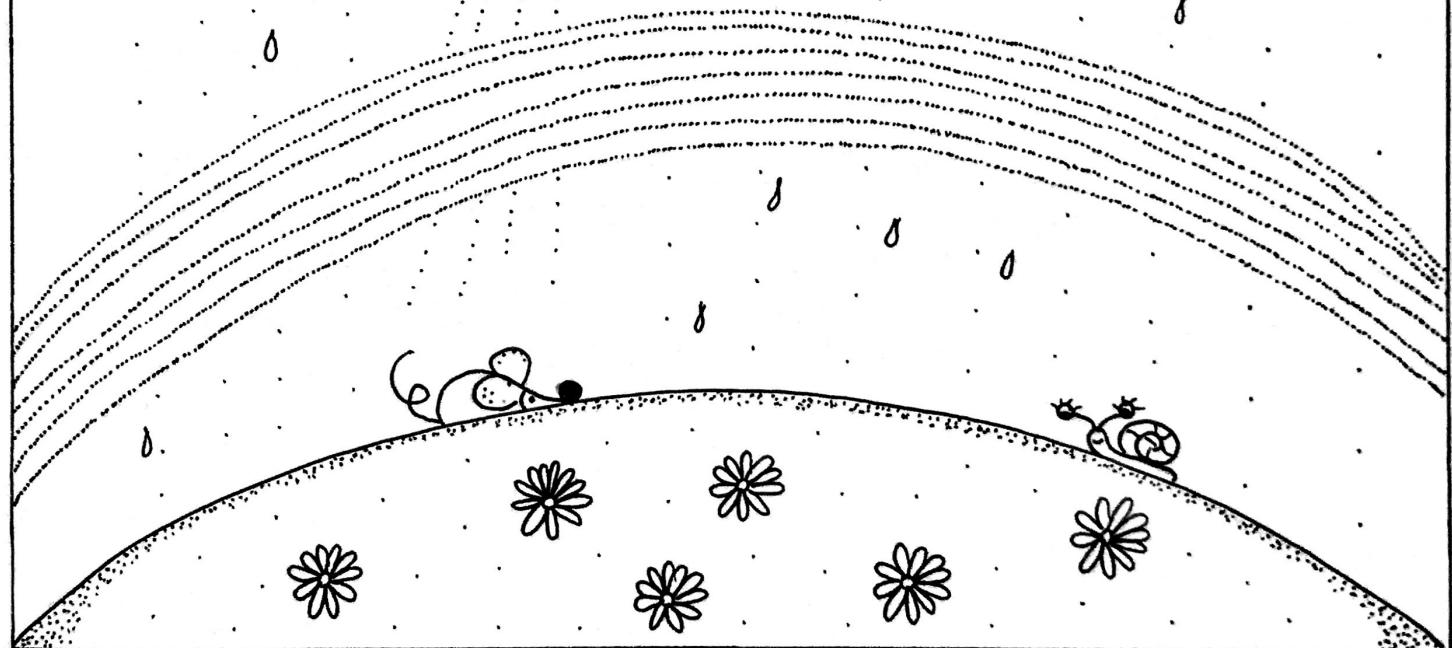
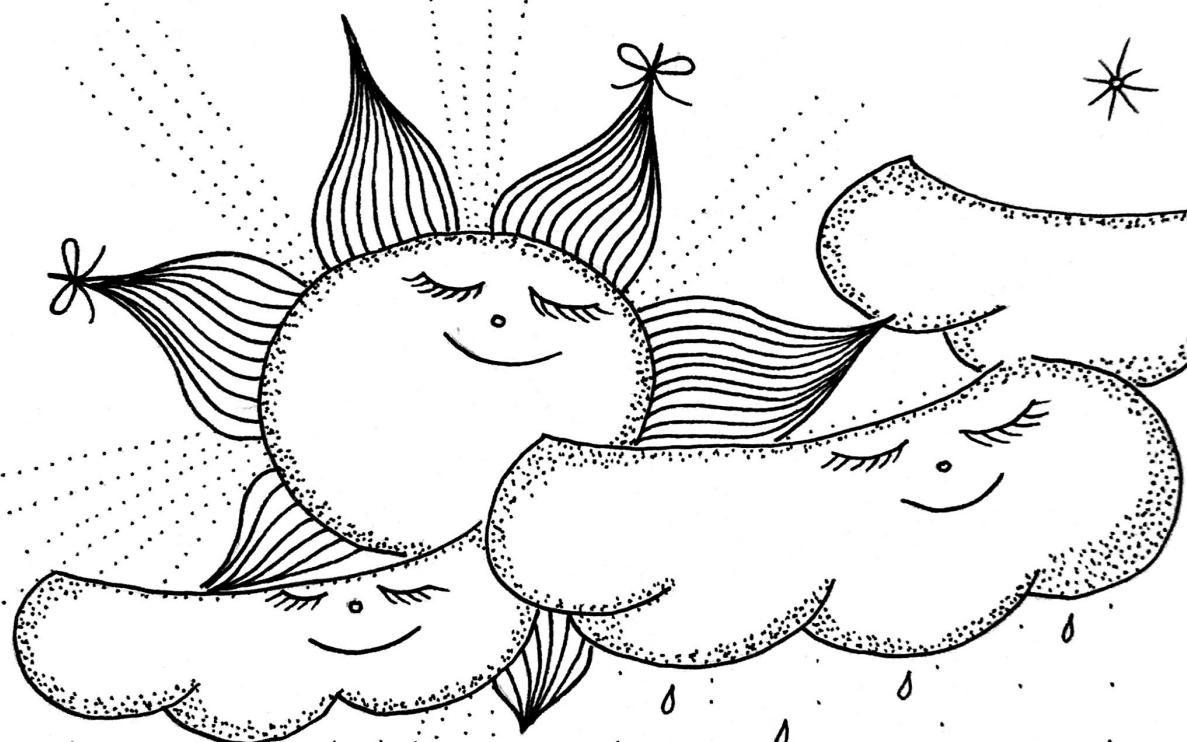
ktere mu dávaly

Vlčáku *

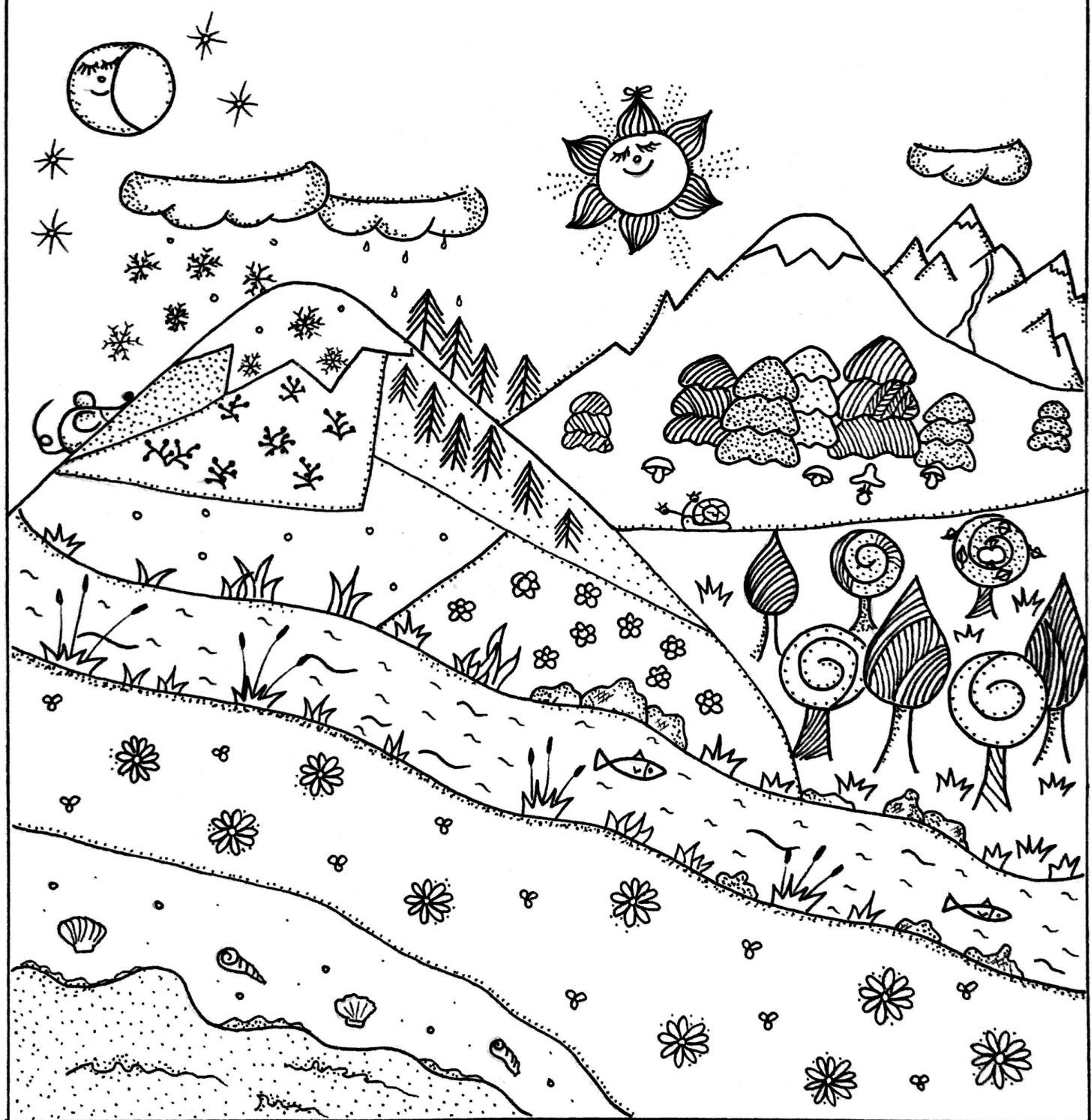

Svět byl plný

barev a zázraku

Svět byl plný
krásné přírody

ZiLa na hém

spousta zvířátek

B y l a n a n ě m

v e l i k ā m ě s t a

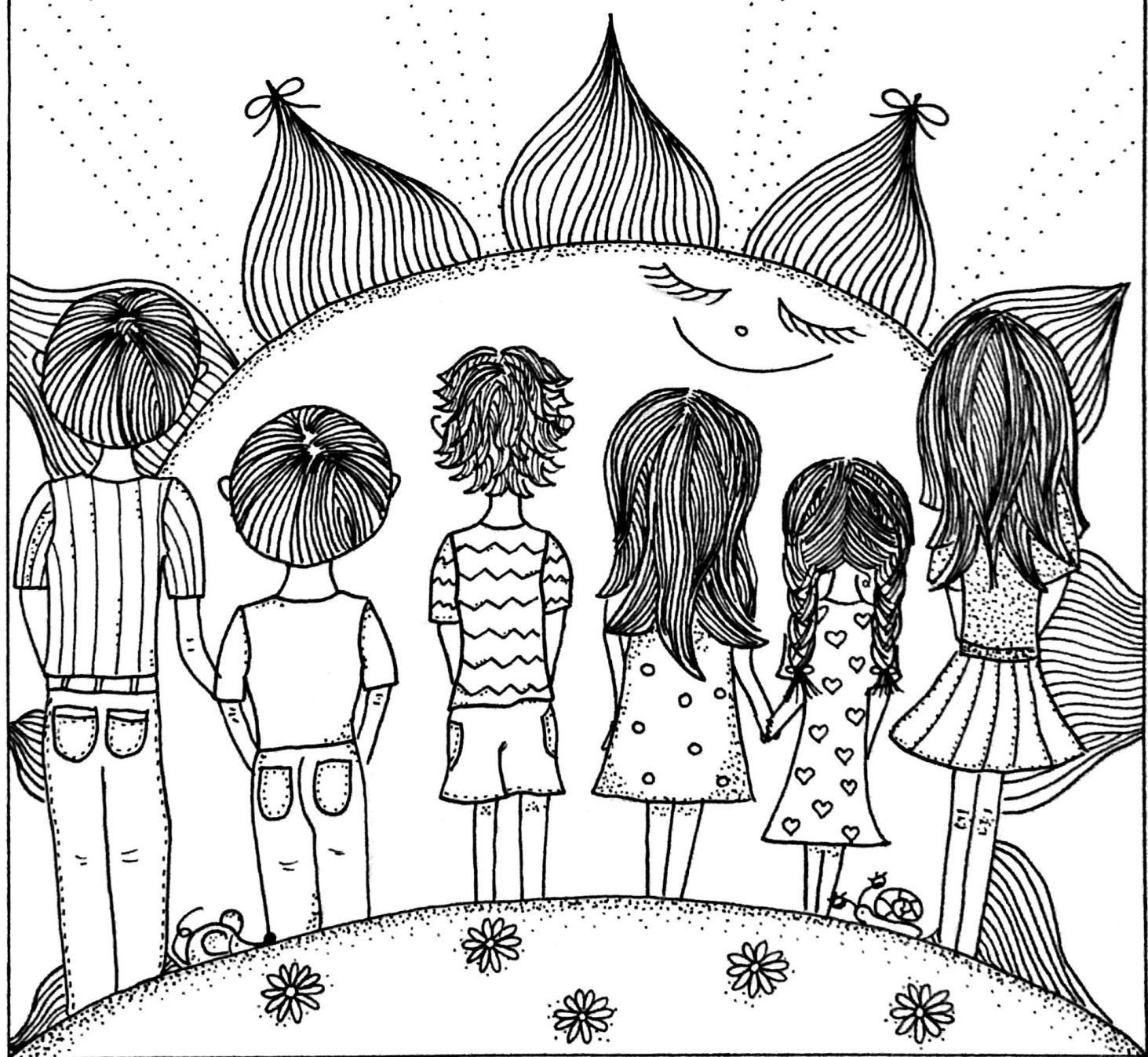
i m a l ē

v e s n i ě k y

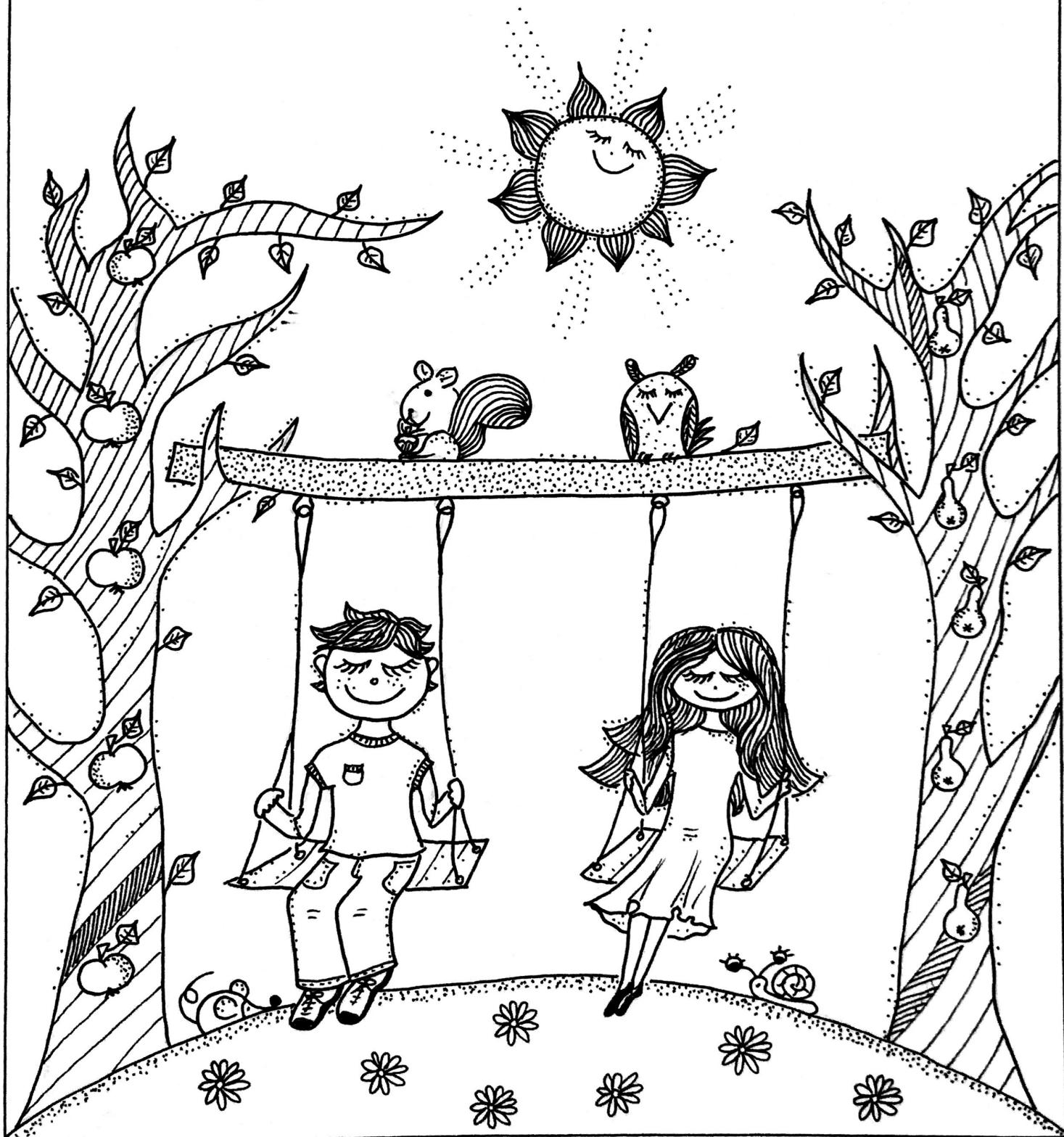
A

žila na něm
spousta lidí.

Zílí ná něm

taky Eda a Bětka

E da a Bělka

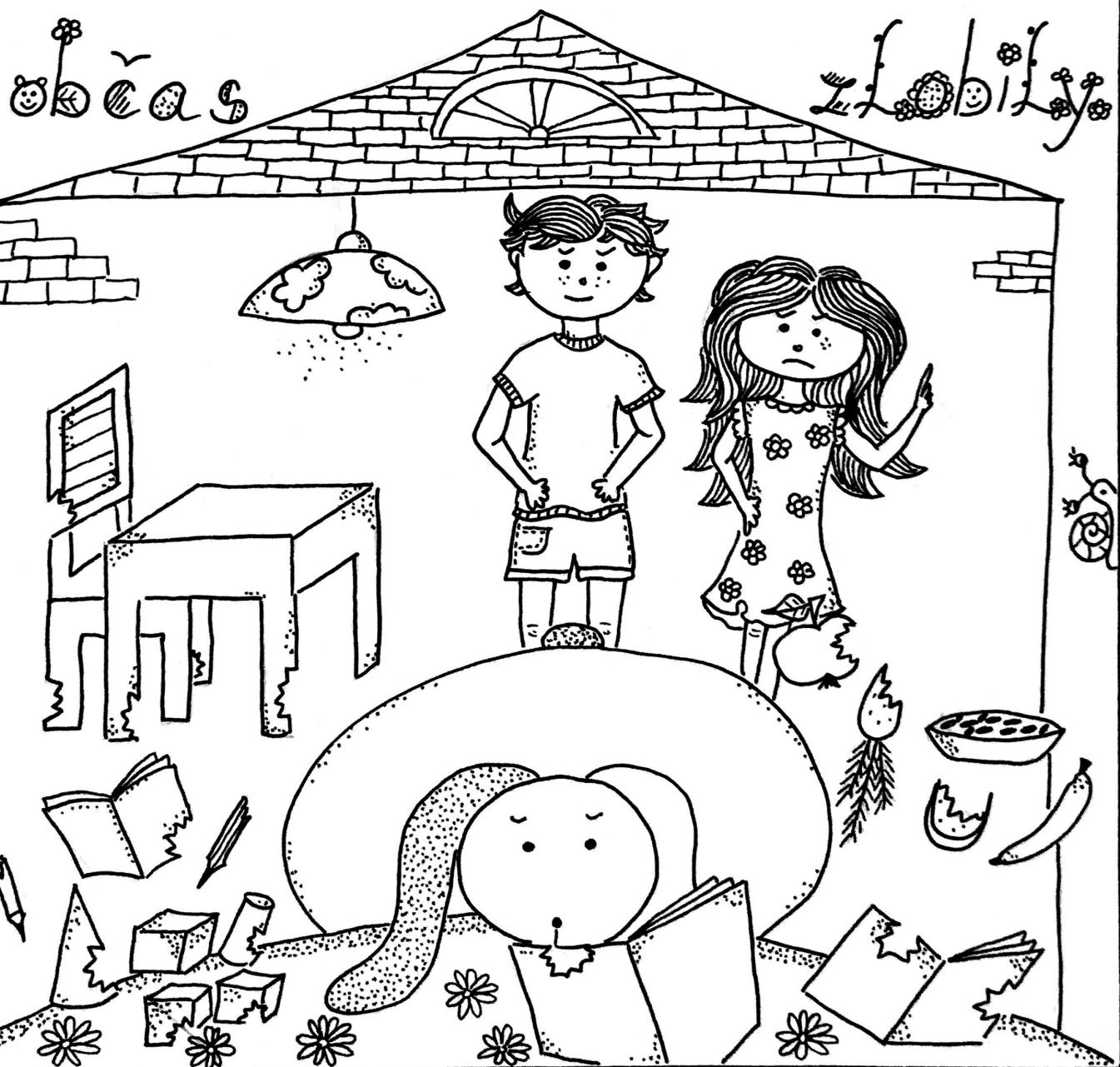
měli krále

jménem Bublina

Bublina ráda všechno
kusovála, jak by ráda
u králeku zvykem.

A děti se na ni za

Ale i když se na
Bublinu občas zlobili,
měli ji Eda a Bělka
 moc rádi *

Jednoho dne Bublina

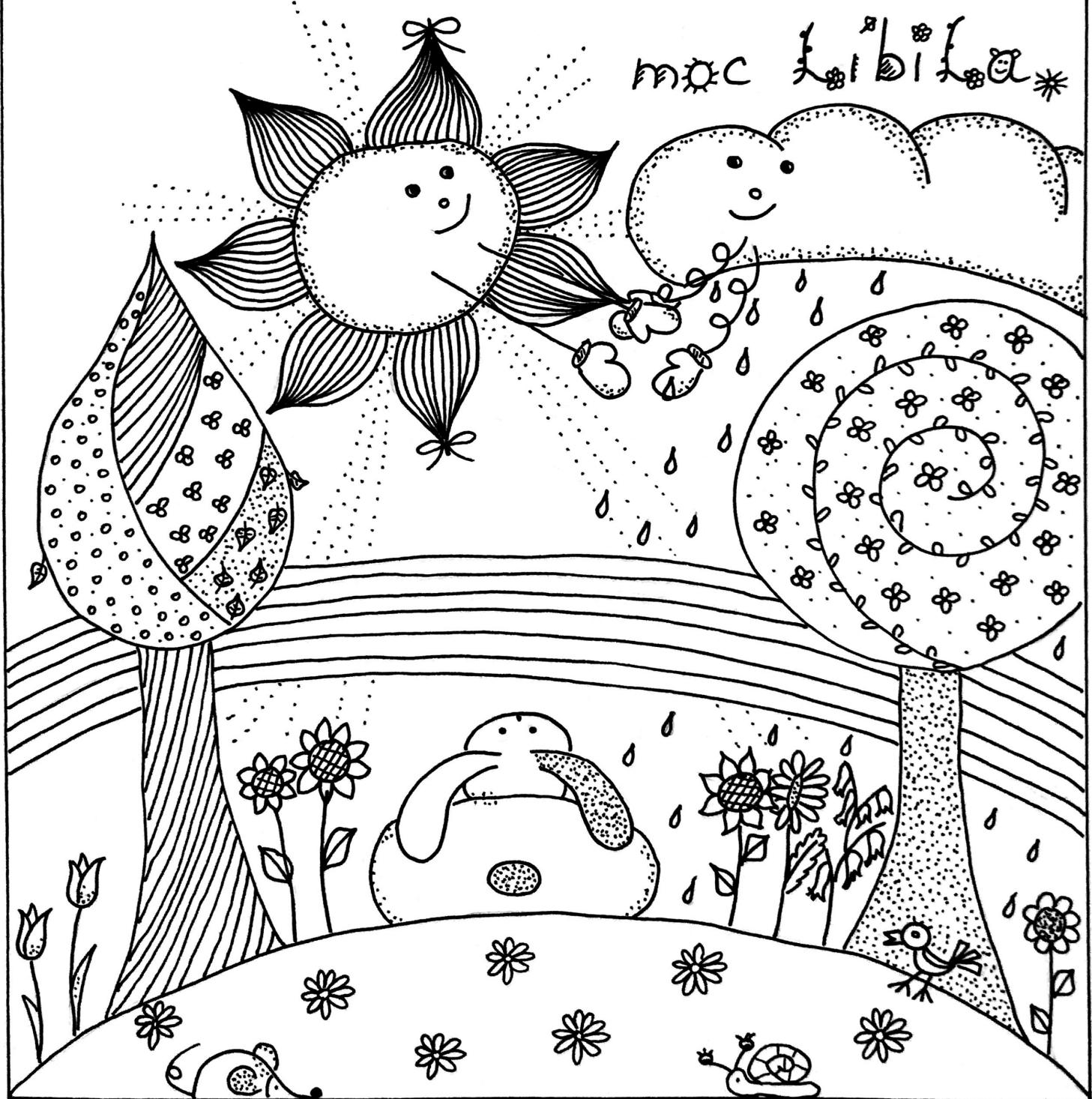
Edovi a Bělce

ulekla sama
na zahrádku*

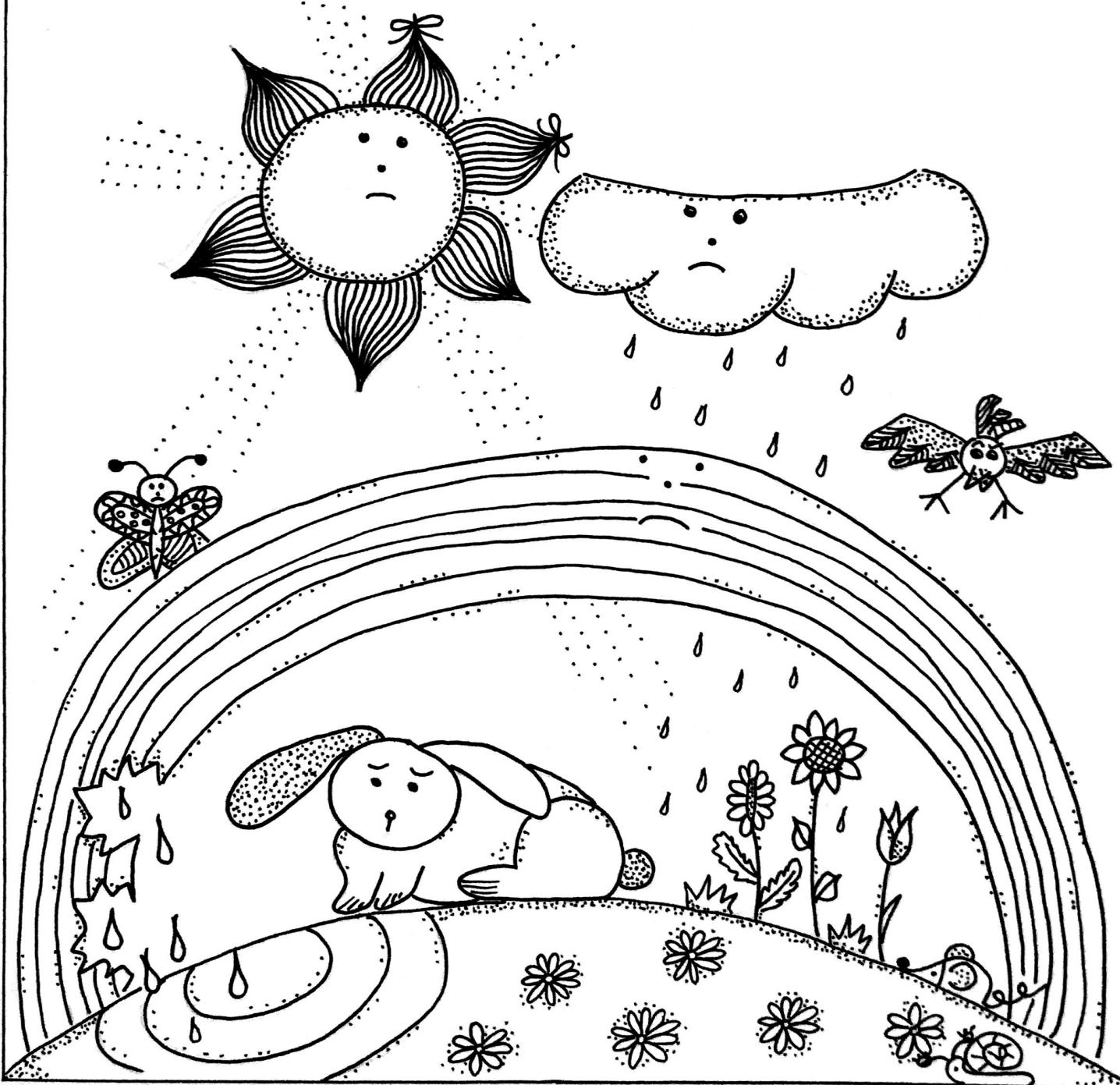

Zrovna se sluníčko na obloze přelahovalo s mráčkem a výsledkem byla krásná duha. Bublině se duha

moc líbila

Ještě nikdy duhu neviděla,
tak jí ze zvědavosti záčala
okusovat, až v ní udešla
lakové díry, že z duhy
vytekla všechna barva.

Když Bělka s Edou

zjistili, co Bublina

vypadla, moc se polekali.

Duhá bez barev vypadá

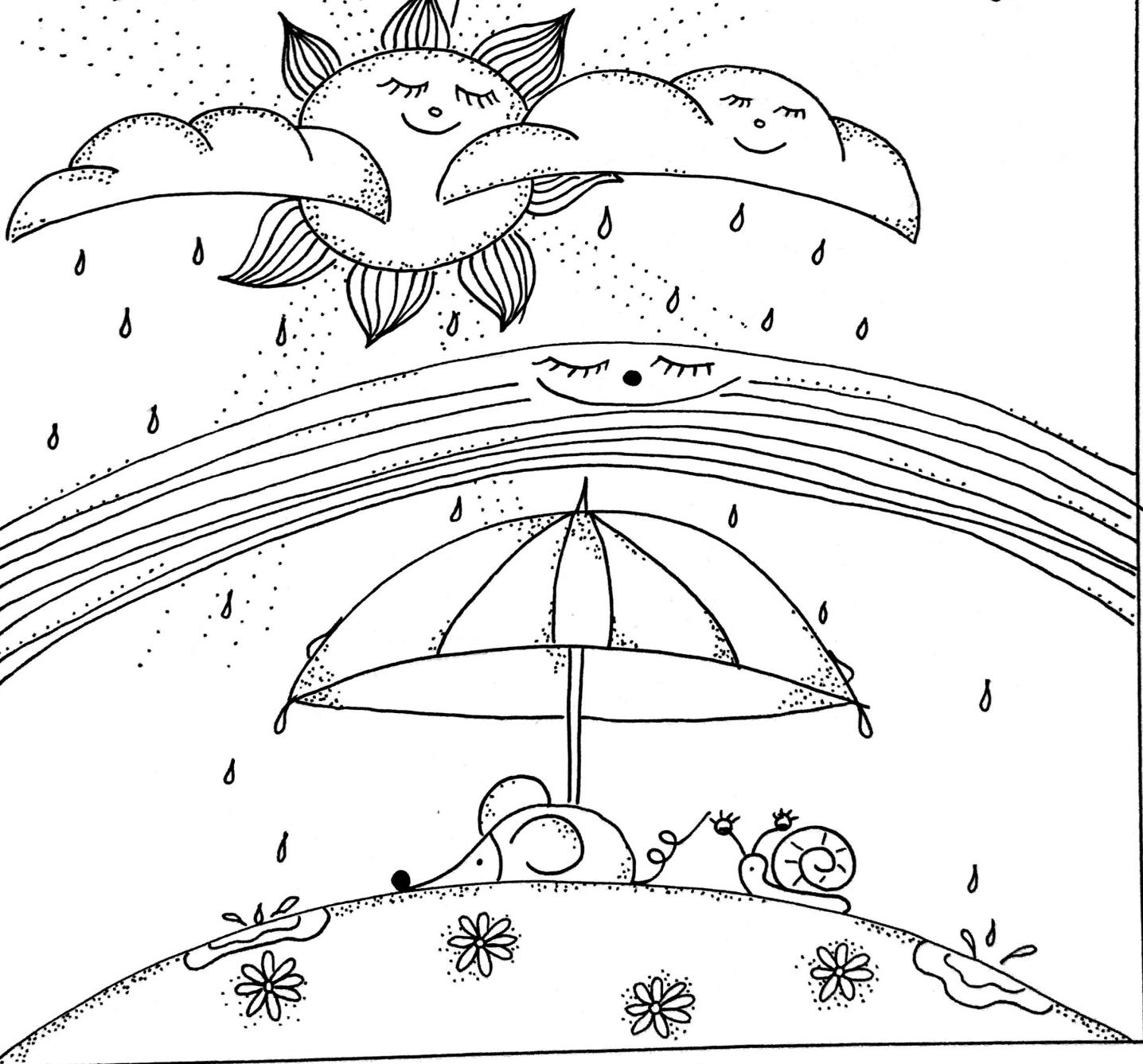
moc smutně.

Nášlesli přírodu

si se spoustou věci

dokáze poradit sama *

S

spoustou věci

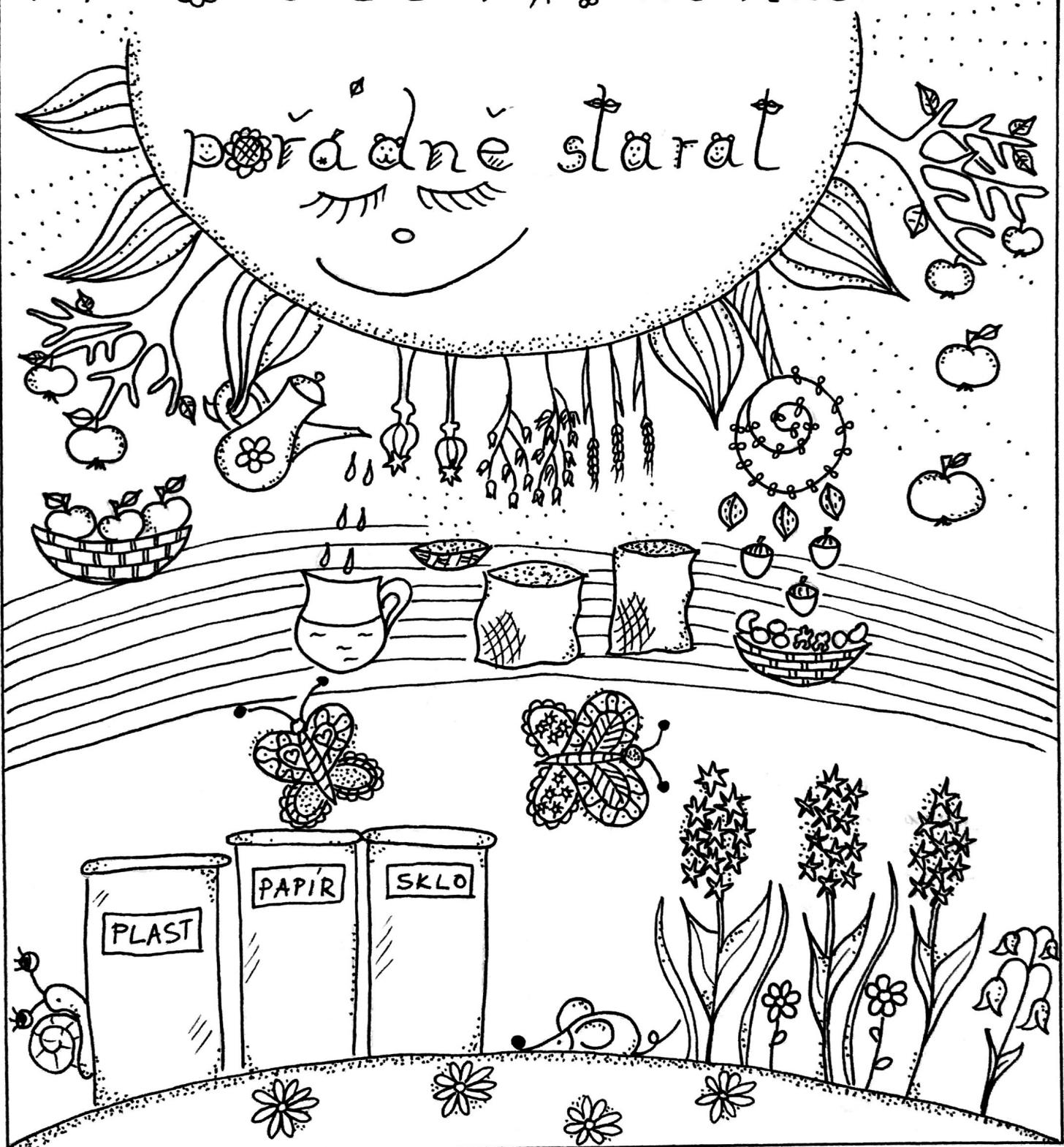
sí ale poradit nedokáže.

P Proč se musíme

svět kolem nás

porážně starat

Aby nám krasny

a barevny zůstal

ještě hodně dlech

